

Proletaris de tots els països
UNIU-VOS!

Editat per la Delegació del C.C. del
P. S. U. DE CATALUNYA | 1 d'OCTUBRE
Nº 70-Donatiu 50 cts.

del 1948

ASSASSINS! PROU EXECUCIONS D'ANTIFRANQUISTES!

Impotent per a deturar la lluita del nostre poble, el franquisme s'acarnissa ferotgement contra els millors defensors de la llibertat, de la democràcia i la República.

A Barcelona, 80 patriotes esperen ésser portats davant d'un Consell de Guerra. Per a 12 dels encartats es demana la pena de mort. A Galícia, en ocasió del viatge del botxí Franco, s'ha desencadenat una brutal repressió contra les forces de la Resistència, sobretot contrà els comunistes. A Ocaña, J. Satué, destacat dirigent ugetista, Cecilio Mesa i altres patriotes es troben en greu perill de mort "Mundo Obrero", a França, ha denunciat, amb noms, dates i llocs, l'assassinat, pels franquistes, de més de 500 patriotes en un any.

Més de 50 antifranquistes condemnats a mort corren el perill d'ésser executats. A les presons, 220 mil presos es moren lentament. Els empresonats de Burgos demanen al món ajut, per tal d'evitar llur trasllat a la Guinea.

LLUITEM, UNITS,
CONTRA EL TERROR! AJUDEM ELS EMPRESONATS!

Fem sentir, als assassins falangistes, amb la nostra acció, el pes inexorable de la justícia popular i republicana!

A MORT FRANCO
I LA SEVA FA-LANGE DE PISTOLERS!

La Crida històrica de L'AGRUPACIÓ GUERRILLERA de LLEVANT i ARAGO

A CABA de produir per Joan COMORERA da ni desci-
se un fet transcendental que, ultra palesar abastament la voluntat real dels pobles hispànics, ens assenyala el camí a seguir per a l'assoliment més ràpid de la victòria; la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó.

Els heroics guerrellers proposen a les forces populars, als partits i organitzacions democràtiques, a tots els anti-franquistes, la formació del Consell Central de la Resistència. L'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó, formada per combatents de diverses ideologies, no propugna un programa determinat, car entén que aquest sorgirà de la lliure discussió i sobre la base de les proposicions de tots aquells que acceptin la reunió a la qual són convocats per a la constitució del Consell Central de la Resistència.

Aquesta gran veu dels combatents no pot ésser menysprea-

da ni desci- obrera, la pagesia les masses populars l'han sentida amb profunda emoció, car la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó interpreta les seves més pregones aspiracions. El resso de la crida serà encara més profund donades les característiques de la situació actual de terror, de misèria i de maniobres anti-democràtiques.

Ningú no ignora que el règim franquista està a

(Passa a la pàg. 2)

Més adhesions a la CRIDA GUERRILLERA

D'ençà del primer dia que fou coneguda, la Crida Guerrillera, ha produït una gran impressió entre les masses antifranquistes de Catalunya. "Això és el que cal fer!", diuen entusiasmats, patriotes de totes les tendències, un cop han llegit l'històric document de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó.

I aquesta actitud favorable a les propostes dels guerrillers es tradueix en resolucions entre les quals, avui, remarquem les següents:

U. G. T. de CATALUNYA

"La U.G.T. de Catalunya proclama la seva completa identificació amb la

(Passa a la pàg. 3)

LA LIRA HISTÒRICA...

diccions, els antagonismes i les maniobres que s'accentuen, tant a l'interior com a l'exterior, palesen abastament que les forces reaccionàries han arribat a una conclusió: que mantenint íntegrament el règim franquista no podran resoldre els problemes immediats polítics i econòmics, ni trencar el seu isolament internacional, ni vèncer la força creixent de la democràcia mundial, solidària de la democràcia hispànica, ni dominar indefinidament pel terror la voluntat d'uns pobles que volen ésser lliures i que ho seran.

Les forces reaccionàries, però, són incompatibles amb la democràcia. Varen estar al servei del nazi-féixisme que ens va imposar el règim franquist. Són avui l'instrument dels imperialistes anglo saxons, molt particularment del capital monopolista nordameríca, dels instigadors d'una nova guerra mundial i propugnadors del neo-féixisme, amb l'esperança de mantenir llurs mateixos interessos de classe i de casta mitjançant un simple canvi de façana. Per tal de reciclar, la reacció espanyola s'esforça per tots els mitjans a desarticular el camp democràtic amb la complicitat dels líders capituladors de certa tradició en el moviment obrer i republicà, a paralitzar la lluita dels pobles hispànics amb l'espantall de la "invencibilitat" de l'aparell terrorista del franquisme, a fer arrelar la idea passiva, espectant segons la qual no pot haver-hi altra solució que la del bon plaer de les cancelleries anglo-saxoneres.

La maniobra és sumament grollera. Es tan evident que una nova victòria de la reacció significaria la continuïtat del franquisme amb Franco o sense Franco, la grecificació d'Espanya i, per consegüent, la profundització i perllongació de la guerra per la independència i la democràcia dels pobles hispànics, un nou període d'esclavització nacional de Catalunya, Euzkadi i Galícia, la colonització d'Espanya a profit dels imperialistes anglo-saxons i la seva transformació en coixí atòmic d'una guerra mundial contra la Unió Soviètica, les noves democràcies i el moviment obrer i progressiu internacional, que ningú honradament, democrata i patriota, no deixarà de combatre-la despietadament.

Elevant-se per damunt de tantes contradiccions i renunciaments, la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó adquireix un volum històric molt més gran. Ens demostra que els pobles hispànics no accepten mansoiamen "qualsevol solució, que no han renunciat a la República ni es consideren vençuts per la creixent brutalitat del terror franquista, que Catalunya no ha renunciat a les seves aspiracions nacionals. Ens demostra que la classe obrera, la pagesia, la menestralia, els intel.lectuals, les dones i els joves lluiten, que el moviment guerriller s'estén i es consolida en tot el territori espanyol, que, arreu, els rengles combatents s'eixamplen i s'enforteixen.

Es just, doncs, afirmar que la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó és l'esdeveniment més transcendental que s'ha produït en aquest període de la lluita contra el franco-falangisme, pel restabliment de la República i de les nostres llibertats nacionals. Assenyala un veritable tombant

Els catalans som cridats per l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó. I els catalans hem de respondre sense vacil·lacions afirmativament, perquè així convé per complet als interessos nacionals i democràtics de Catalunya.

La nostra adhesió, però, no ha d'ésser passiva, sinó dinàmica, car la creació del Consell Central de la Resistència serà també una victòria catalana. El Consell Central de la Resistència, organ dirigent i coordinador de la lluita unida dels pobles hispànics i del qual formaran part els Consells Nacionals de la Resistència de Catalunya, d'Euzkadi i Galícia, asseguraran el restabliment d'una veritable de-

(Ve de la pàg. 1)

les acaballes. Els fets que es van produint dia rera dia, les contraries que s'accentuen, tant a l'interior com a l'exterior, palesen abastament que les forces reaccionàries han arribat a una conclusió: que mantenint íntegrament el règim franquista no podran resoldre els problemes immediats polítics i econòmics, ni trencar el seu isolament internacional, ni vèncer la força creixent de la democràcia mundial, solidària de la democràcia hispànica, ni dominar indefinidament pel terror la voluntat d'uns pobles que volen ésser lliures i que ho seran.

Les forces reaccionàries, però, són incompatibles amb la democràcia. Varen estar al servei del nazi-féixisme que ens va imposar el règim franquist. Són avui l'instrument dels imperialistes anglo saxons, molt particularment del capital monopolista nordameríca, dels instigadors d'una nova guerra mundial i propugnadors del neo-féixisme, amb l'esperança de mantenir llurs mateixos interessos de classe i de casta mitjançant un simple canvi de façana. Per tal de reciclar, la reacció espanyola s'esforça per tots els mitjans a desarticular el camp democràtic amb la complicitat dels líders capituladors de certa tradició en el moviment obrer i republicà, a paralitzar la lluita dels pobles hispànics amb l'espantall de la "invencibilitat" de l'aparell terrorista del franquisme, a fer arrelar la idea passiva, espectant segons la qual no pot haver-hi altra solució que la del bon plaer de les cancelleries anglo-saxoneres.

La maniobra és sumament grollera. Es tan evident que una nova victòria de la reacció significaria la continuïtat del franquisme amb Franco o sense Franco, la grecificació d'Espanya i, per consegüent, la profundització i perllongació de la guerra per la independència i la democràcia dels pobles hispànics, un nou període d'esclavització nacional de Catalunya, Euzkadi i Galícia, la colonització d'Espanya a profit dels imperialistes anglo-saxons i la seva transformació en coixí atòmic d'una guerra mundial contra la Unió Soviètica, les noves democràcies i el moviment obrer i progressiu internacional, que ningú honradament, democrata i patriota, no deixarà de combatre-la despietadament.

Elevant-se per damunt de tantes contradiccions i renunciaments, la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó adquireix un volum històric molt més gran. Ens demostra que els pobles hispànics no accepten mansoiamen "qualsevol solució, que no han renunciat a la República ni es consideren vençuts per la creixent brutalitat del terror franquista, que Catalunya no ha renunciat a les seves aspiracions nacionals. Ens demostra que la classe obrera, la pagesia, la menestralia, els intel.lectuals, les dones i els joves lluiten, que el moviment guerriller s'estén i es consolida en tot el territori espanyol, que, arreu, els rengles combatents s'eixamplen i s'enforteixen.

Es just, doncs, afirmar que la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó és l'esdeveniment més transcendental que s'ha produït en aquest període de la lluita contra el franco-falangisme, pel restabliment de la República i de les nostres llibertats nacionals. Assenyala un veritable tombant

AJUT-a "treball"

Grup P.S.U. de C.-C.N.T... 85 ps.	
Un militant del PSUC..... 50	"
Comarca Q (juny)..... 128	"
" A " 50	"
" B " 28	"
" Q (juliol)..... 73	"
" B (")..... 45	"
Grup Comunicacions..... 100	"
" Textil..... 4	"

UN BON EXEMPLAR DE DIFUSIÓ

En una fàbrica de Barcelona una sola companya ha difós 50 números de "treball"!

(Passa a la pàg. 3)

(Ve de la pàg. 1) **ADHESIONS a la CRIDA de l'ÀGUA.**
 Crida i posarà en joc les energies i voluntat que calguin per tal que els propòsits dels guerrillers es tradueixin en realitat!

(De "LAS NOTICIAS")

J.S.U. de CATALUNYA:

"Els J.S.U. de Catalunya afirmem la nostra més completa i entusiasta adhesió a la Crida dels guerrillers de Llevant i Aragó. No regatejarem, per la nostra part, esforços ni sacrificis per tal d'assegurar la prompte realització de la Conferència convocada i assegurar el seu èxit més complet."

(De "JULIOL")

A.F.A.R.E.:

"Els combatents de A.F.A.R.E. no hem dubtat ni un sol moment en posar-nos amb totes les nostres forces, al costat d'una proposició tan encertada."

(De "REPÚBLICA")

A Bilbao, Baracaldo, Eibar i altres ciutats d'Euzkadi, s'han recollit gran nombre d'adhesions signades per treballadors comunistes, socialistes, ugetistes, cènetistes, republicans nacionals, etc. etc.

MARSELLA. - S'ha celebrat un míting d'adhesió a la Crida Guerrillera al qual van assistir més de dos mil antifranquistes.

POPULARITZEM LA CRIDA GUERRILLERA!

LA CRIDA HISTÒRICA... (Ve de la pàg. 2)

mocràcia a Espanya, condició precisa històricament demostrada per satisfer les aspiracions nacionals de Catalunya. Els catalans, doncs, hem de considerar com una tasca pròpia, nacional, la creació del Consell Central de la Resistència. I no hem de regatejar cap esforç ni sacrifici.

Hem de popularitzar la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó. Hem de fer que sigui discussió i compresa a les fàbriques, al camp, arreu. Hem de treballar perquè totes les organitzacions polítiques, sindicals i populars la conequin, la discuteixin i s'hi adhereixin. Hem de crear un poderós corrent nacional que es tradueixi en adhesions fervents a la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó, d'adhesió al Consell Central de la Resistència i que creï les condicions per a constituir el més aviat possible el nostre propi òrgan, el Consell Nacional de la Resistència.

Cal que la discussió i la realització es complementin. Existeixen en el país condicions suficients per a passar amb aridesa a l'acció. El volum de la lluita i la densitat de l'opinió favorable a la unitat combatent permeten plantejar-se la tasca immediata de crear Consells de Resistència, la força viva del Consell-Nacional. Contribuim, doncs, amb el màxim esforç a la creació dels Consells de la Resistència a les fàbriques, a les mines, a tots els llocs de treball, a les barriades i als pobles, a l'exèrcit, a les forces armades, a les entitats cooperatives, esportives i d'esbarjo, allà on s'apleguen catalans.

Aquesta tasca no és exclusiva del nostre Partit, encara que sigui ell qui la planteja amb la màxima força. Es la tasca d'honor de tots els patriotes, de tots els partits, organitzacions i forces populars catalanes. Es, al mateix temps, un deure patriòtic que a tots ens obliga, la classe obrera en primer terme. Car la classe obrera, per la seva homogeneïtat, per la seva tradició revolucionària, per la seva combativitat conseqüent és l'enemic irreconciliable del règim franco-falangista; és la que el ferirà mortalment en mobilitzar-se a fons a l'entorn dels Consells de la Resistència; és la defensora més incorruptible de la República i de les nostres llibertats nacionals. En la mobilització de la classe obrera i del poble de Catalunya, els nostres militants han d'ésser, com fins ara, els més abnegats i heroics combatents, els millors organitzadors de la lluita i dels seus òrgans dirigents.

La crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó obre noves perspectives de treball, de convivència, d'unitat que se'ns ofereixen a tots sense exclusions i que tots hem d'acceptar sense ràcances i sense altre objectiu que el de la victòria comuna damunt l'enemic comú. Nosaltres les acceptem i desitgem ferventment que facin altre tant tots els partits i organitzacions sindicals: E.R. de C., Acció Catalana, Estat Català, Unió Democràtica, Partit Republicà Federal, Conjunció Republicana Resistent, UGT, i CNT, Unió de Rabassaires i Federació de Treballadors de la Terra, JSU, Unió de Dones, Unió d'Intellectuals i altres forces populars. Això és el que cal fer per accelerar l'anihilament del franco-falangisme, posar fi al martiri de la pàtria, restablir la República i les nostres llibertats nacionals. J. COMORERA

NI PUA NI REPOS PER ALS BOTXINS FRANQUISTES

BANDERES REPUBLICANES A BARCELONA. AJUSTICIAMENT D'UN FALANGISTA A SERCH.

Completant les informacions donades en el nostre darrer número de "TREBALL" sobre la commemoració de l'Onze de Setembre a Catalunya, avui, podem afegir els fets següents:

A la fàbrica "Elizalde" de Barcelona fou col.loquada una bandera republicana d'un metre de llarg i mig d'ample. Onejà durant una hora i mitja, fins que la Direcció de l'empresa, per obra i gràcia d'un odiós "xivato" - que desemmascararem-, va treure-la.

6 d'Octubre

OBRERS!!
ANTIFRANQUISTES!!

S'apropa la data històrica del

6 D'OCTUBRE!

Commemorem-la arreu de Catalunya redoblant el combat contra el règim de Franco i les maniobres reaccionàries.
PEL TRIOMF DE LA REPUBLICA I LES NOSTRES LLIBERTATS NACIONALS!

En ocasió del SIS D'OCTUBRE "treball" apareixerà en una edició extraordinària.

FEU-LO ARRIBAR A TOTS ELS PATRIOTES!!

Tres altres banderes republicanes van aparèixer a l'Av. Gaudí, i en els carrers Marina-Indústria i Indústria-Cartagena. Les tres banderes foren col.loquades fent esquineta, és a dir a l'estil dels "xiquets de Valls". Com a detall que demostra quin és l'estat d'ànim del nostre poble hem d'assenyalar que mentres posaven la bandera de l'Av. Gaudí va coincidir amb la sortida d'un cine. Els patriotes no s'immutaren i van continuar la feina. La gent els mirava amb aires de simpatia i al veure que no hi arribaven, els van ajudar fins que la bandera tricolor onejà victoriosa en aquella popular Avinguda.

Aquest mateix grup de patriotes va repartir 350 manifestos, dels que edita el nostre Partit, a l'Hospital de St. Pau, Travessera, Av.-Gaudí. En llançaren a les fàbriques veïnes i a les casernes de Cavalleria de la Travessera i Girona.

NO ESTEM SOLS!!

LA MOBILITZACIÓ MUNDIAL EN FAVOR DELS 80 PATRIOTES

LONDRES El camarada Harry Pollit, S.G. del P.C. de la Gran Bretanya, ha publicat un article en el diari "Daily Worker" en el qual explica les gestions que realitza per a enviar una comissió d'advocats anglesos al "procès" que els franquistes preparen contrà Carrero, Aries, Puig Pidemunt, C. Martínez, C. Valls, N. Mestre, P. Valverde, S. Gómez, S. Casi, Wilson Batlle i llurs companys

Responent a una crida llançada per la "Unión de Mujeres Españolas", s'està desenvolupant, a França, Txecoslovàquia i altres països, una gran mobilització de les dones, en la qual es demana l'alliberament de Dolors Sanz, Mercè Ciota, Amparo Arrauz, Flora Martínez, Eulàlia Martínez i Francesca Coronel, encartuades en el "procès" dels 80, AQUESTS EXEMPLES HAN D'ESTIMULAR-NOS PER A INTENSIFICAR LA NOSTRA ACCIÓ CONTRA EL TERROR FRANQUISTA!!

ACTIVITATS GUERRILLERES

CATALUNYA: Un grup de guerrillers ajusticia, aquests darrers dies, el germà de l'alcalde de Serch (Seu d'Urgell), caracteritzat falangista i delator de patriotes.

ANDALUSIA: Unitats de l'Agrupació Guerrillera d'Andalusia, en el curs d'una audaciosa operació: rellitzada prop de Montilla, van fer desbarricular un tren de mercaderies que transportava material de guerra destinat a les forces repressives. El tràfic, en la línia Sevilla-Granada, restà interceptat diverses hores.

ASTURIAS

Els guerrillers asturians han ajusticiat, d'ençà de comencaments d'aquest any fins el mes d'agost darrer, 40 falangistes i delators al servei de les forces repressives.

NI OBLIT DELS CRIMS NI PERDO PER ALS CRIMINALS